

til de særlige Bemærkninger nedenfor, skal man til Bestemmelserne i nævnte Paragrafs Nr. 4 og 5, paa hvilke Forslaget fra Sammenslutningen af Købstæders sociale Udvalg særlig tager Sigte, straks knytte følgende Bemærkninger:

Efter den nugældende Regel i § 60, Nr. 4, har den faktiske Opholdskommune Krav paa Refusion fra den retlige Opholdskommune, saa længe et i en anden Kommune opstaaet Trangstilfælde ikke kan betragtes som ophørt efter Reglerne i § 55.

Endvidere kan Opholdskommunen ifølge Reglen i Bestemmelsens Nr. 5 kræve Refusion fra en Persons tidligere Opholdskommune (den retlige), naar paa-gældende Person inden 3 Maaneder efter Tilflytningen til Kommunen faar tilstaaet Kommnehjælp eller Fattighjælp i Form af Hjælp til Husleje eller Underhold, og det oplyses, at en tidligere Opholdskommune i Løbet af de sidste 3 Maaneder (indtil den i 1937 stedfundne Lovændring de sidste 6 Uger) før Tilflytningen har udbetalt Hjælp af ovennævnte Art, Flyttehjælp eller den i Lovens Kap. XXI omhandlede Hjælp.

Den sidstnævnte Bestemmelse i § 60, Nr. 5, har i det store og hele paa Grund af den klare og bestemte Regel ikke voldt Administrationen større Vanskeligheder, hverken med Hensyn til Bestemmelsens Forstaaelse eller dens almindelige Anvendelse i Praksis. Anderledes er Forholdet med Hensyn til § 60, Nr. 4, som den Bestemmelse, til hvilken man maa søge hen, naar en Opholdskommuneforpligtelse ikke har kunnet føres tilbage til en anden Kommune i Medfør af § 60, Nr. 1, 2, 3 eller 5, jfr. § 61, og efter hvilken Bestemmelse derfor et meget betydeligt Antal af de mest forskelligartede Opholdskommunesager maa finde sin Afgørelse. Til Forklaring af, hvornaar et Trangstilfælde kan betragtes som ophørt, saaledes at der ikke bliver Tale om nogen Tilbageførelse af Opholdskommuneforpligtelsen til en tidligere Opholdskommune, henviser Bestemmelsen til § 55, men de i denne sidste Bestemmelse anførte meget elastiske Regler har vist sig vanskeligt anvendelige i Praksis. Der er derfor, delvis paa Grundlag af de før Forsorgslovens Ikrafttræden fulgte Linier, af Arbejds- og Socialministeriet udformet en betydelig Praksis, men selv om der inden for denne er søgt optrukket visse Hovedlinier og søgt angivet bestemte Frister for Afbrydelse af de her-

henhørende Trangstilfælde, volder dog Forstaaelsen af de nævnte Bestemmelser i §§ 60, Nr. 4, og 55 betydelige administrative Vanskeligheder.

Udvalget angaaende Socialreformen har derfor overvejet Muligheden af at fastsætte Regler paa dette Omraade, der kan betyde en væsentlig Lettelse for Kommunernes Administration.

Resultatet af Udvalgets Overvejelser er blevet et Forslag, der gaar ud paa, at de i § 60, Nr. 4 og 5, indeholdte Regler samt Reglerne i § 55, Stk. 2—4, om Ophør af Opholdskommunens Forpligtelser udgaar og erstattes med en ny Bestemmelse, § 60, nyt Nr. 3 (i Forbindelse med en Tilføjelse til Forsorgslovens § 62 angaaende Omfanget af Refusionskravet efter den ny Bestemmelse). I Stedet for de nævnte Regler i § 60, Nr. 4 og 5, faar man herefter een Regel, hvorefter Refusion fra den retlige Opholdskommune af den Opholdskommunen paahvilende Andel af Forsørgelsesudgifter kun vil kunne kræves i de Tilfælde, hvor der er udbetalt Kommune- eller Fattighjælp til Underhold, Husleje eller Flytning eller Forskud paa Invaliderente, og hvor Hjælpen er udbetalt inden 4 Maaneder efter, at tilsvarende Hjælp eller den i Kap. XXI omhandlede Hjælp er blevet udbetalt i den fraflyttede Kommune.

For saa vidt angaar Spørgsmaalet om *Bipersoners* retlige Opholdskommune, har Udvalget under Hensyn til de administrative Vanskeligheder, der er opstaaet som Følge af, at Bipersoner efter den gældende Praksis kan erhverve selvstændig retlig Opholdskommune, foreslaaet indføjet nye Regler i Forsorgslovens § 55, efter hvilke Bipersoner i videst muligt Omfang faar samme retlige Opholdskommune som deres Forsørger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om retlig Opholdskommune for Hjælp til *kronisk syge* gaar den til Ministeriet rettede Henvendelse ud paa Tilvejebringelsen af en Ordning, hvorefter Hjælp til Underhold i Medfør af de omhandlede Bestemmelser paa samme Maade som den efter disse Bestemmelser ydede Hjælp til Kur og Pleje m. v. bliver Genstand for Opholdskommunerefusion. Under Hensyn til, at den paa dette Omraade for Tiden fulgte Praksis kan forvolde Kommunerne praktiske Vanskeligheder, har Udvalget foreslaaet, at disse Udgifter refunderes Kommunerne fuldt ud efter lignende Regler som Invaliderenten.

Arbejds- og Socialministeriet er enigt